

Niemand snapte waarom ons zontje het steeds uitschreeuwde van de pijn

Lieve dokter Oei,

Acht jaar geleden kwamen we bij u terecht met ons zontje Jos, toen drie jaar oud. Hij ging maar niet praten en werd elke nacht een paar keer kriegend wakker. Met andere kinderen maakte hij nauwelijks contact, hij zat altijd in zijn eigen wereldje. Laatst keek ik een filmpje terug uit die tijd en zag hoe ik mijn mannetje uit bed haalde na zijn middagslaapje. Hij schreeuwde het uit en zijn oren waren knalrood. Waarom dacht ik toen niet aan een oorontsteking? Maar ja, de huisarts, de kinderartsen en het consultatiebureau hadden de signalen óók allemaal gemist. Uiteindelijk verwees een fysiotherapeut ons naar u, dokter Oei. We waren bij haar terechtgekomen omdat Jos ook niet goed liep, en zij merkte dat er iets mis was met zijn evenwichtsorgaan. Ze zei: "Hij hoort mij niet, hij moet naar de KNO-arts." U onderzocht hem en kon niets vreemds aan zijn oren ontdekken. Geen ontsteking, geen beschadiging aan zijn trommelvlies. Toch zei u: "Ik ga buisjes plaatsen. Het gaat tegen alle medische protocollen in, maar ik denk dat het zal helpen." Wat ben ik blij dat u op uw intuïtie

vertrouwde! Tijdens de operatie bleek dat achter de trommelvlies heel veel viezigheid zat. Ze waren ook verdikt door alle ontstekingen – daardoor hadden alle andere artsen de ontstekingen gemist. Een dag na de operatie speelde Jos al in de tuin, veel vrolijker dan normaal. Niet alles was meteen opgelost, want hij bleek al die tijd een gehoorverlies van ruim zestig procent te hebben gehad. Na een aantal tests bleek dat hij als jongetje van ruim drie jaar de prikkelverwerking had van een kind van anderhalf. Hij liep dus met de dingen die hij uit zijn omgeving oppikte flink achter op zijn leeftijdgenoten. Inmiddels is Jos een heel sociaal kind met veel vriendjes, dat mij elke dag de oren van mijn hoofd kletst. Ik denk er weleens aan wat er gebeurd zou zijn als u zich wél aan de protocollen had gehouden. Als u géén buisjes had geplaatst. Misschien had hij wel naar het speciaal onderwijs gemoeten. Op het consultatiebureau dachten ze al aan autisme, omdat hij zo in zijn eigen wereldje zat. Maar met een paar simpele buisjes hebt u een groot verschil gemaakt in zijn jonge leven. Heel veel dank daarvoor, Kelly Nijhoff

BRIEF AAN MIJN THUISZORG-MEDEWERKER

Beste Ingrid,

Wat ben ik blij dat jij bij me aanbelde, de eerste dag dat ik een infuusnaald ingebracht zou krijgen. Je steunde me en greep in toen het fout dreigde te gaan. Ik heb de ziekte van Lyme en zou vier weken lang een zware antibioticakuur krijgen via een infuus. Daar zag ik vreselijk tegenop, want ik ben panisch voor naalden. Door mijn ziekte doet prikken veel pijn. Bovendien was niet zeker hoe ik op de kuur zou reageren. Zou ik me echt beter gaan voelen? Of moest ik dagenlang op bed liggen, moe en met veel pijn? De thuiszorgorganisatie stuurde jou, en je was zo lief. Je vertelde over een andere lymepatiënt die je had bijgestaan tijdens een antibioticakuur. Na een paar dagen kon hij weer een kopje koffie optil-

len! Het was een bemoedigend verhaal. Toen je het infuus aansloot, zei je dat je even bij me zou blijven zitten. Maar eerst controleerde je nog even of alles wel goed was. Ik zag je schrikken: het

Wat een rust straalde je uit toen je ontdekte dat de infuuszakjes verwisseld waren

ziekenhuis had de zakjes zoutoplossing om het infuus mee door te spoelen, verwisseld met een medicijn dat absoluut niet vermengd mocht worden met mijn medicatie. Jij zag het net op tijd, stopte

het infuus en belde de arts. Als jij niet zo opmerkzaam was geweest, was ik nog zieker geworden en misschien zelfs overleden. Wat een rust straalde je uit op dat moment. Dat hielp mij enorm. Ook in de weken daarna stelden jij en je collega's mij steeds gerust door naast me te zitten, met me te praten en mijn hand vast te houden wanneer ik pijn had. Wat een waardevol, belangrijk werk doen jij en je collega's, en wat zijn jullie er goed in. Na de kuur waren mijn klachten een tijd weg. Nu komen ze helaas terug, dus misschien moet ik weer aan zo'n zware antibioticakuur. Gelukkig weet ik nu dat goede begeleiding de pijn een beetje verzacht. Mandy van Kampen

RENÉE SOUTENDIJK

*"Als niemand perfect is,
hoef ik dat ook niet te zijn"*

Na jaren weer alleen en dan...

SPEEDDATEN

(in 5 minuten
de ware)

**SLAAP
LEKKER
YOGA**

Ultieme ontspanning
in een paar minuten

**IJSKOUD
DE MOOISTE!**

20 warme vesten & truien

Wintertijd!

ONTROERENDE
BRIEVEN AAN
EEN ARTS
*"Lieve dokter,
zonder u was
ik er niet meer
geweest"*

STAMPPOT ANDERS met roodlof, bloemkool & pastinaak

WINTERWONDERLAND FINS LAPLAND 8 dagen vanaf € 659,- p.p.

WINTERS WARM WONEN in zwart-wit, grijs en blauw

De somberheid voorbij

*Hoe krabbel je op na
een depressie?*

www.libelle.nl

AP

